

Sygnatura akt IIIK 91/16

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Augustowski

Protokolant: Ewa Modlińska

Przy udziale A. L. Asesora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu

po rozpoznaniu w dniu 05 maja 2016 roku

sprawy **K. W.**

syna J. i S. z domu B.

urodzonego (...) w Ś.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 11.04.2005r. sygn. akt VIK 1921/04 za czyn popełniony w dniu 14.06.2004r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności

2. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 09.05.2005r. sygn. akt VIK 464/05 za czyn popełniony w dniu 05.02.2005r. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie,

3. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 03.11.2005r. sygn. akt XK 2288/04 za czyn popełniony w dniu 16.04.2004r. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie

I. na podstawie art. 85 kk i art. 569§1 kpk łączy karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie 1 części wstępnej wyroku łącznego tj. w sprawie VIK 1921/04 oraz kary ograniczenia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach 2 i 3 części wstępnej wyroku łącznego tj. w sprawach VIK 464/05 i XK 2288/04 i wymierza skazanemu K. W. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63§1 kk i art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, zalicza okres kary odbytej w sprawie Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. akt IIIK 1921/04,

III. pozostałe orzeczenia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. zwalnia skazanego od kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

III K 91/16

UZASADNIENIE

K. W. skazany był następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 11.04.2005r. sygn. akt VI K 1921/04 za czyn z art. 278§1 k.k. i inne popełniony w dniu 14.06.2004r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności
2. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 9.05.2005r. sygn. akt VI K 464/05 za czyn z art. 178a§1 k.k. popełniony w dniu 5.02.2005r. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie
3. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 3.11.2005r. sygn. akt X K 2288/04 za czyn z art. 292§1 k.k. popełniony w dniu 16.04.2004r. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie

Oprócz tego K. W. skazywany był jeszcze innymi wyrokami:

Sądu Wojewódzkiego w Wałbrzychu z/s w Świdnicy z dnia 20.03.1996r. sygn. akt II K 92/85;

Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 28.03.1995 r. sygn. akt II K 21/95

Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 19.06.2201r. sygn. akt II K 227/01

Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 23.10.2008r. sygn. akt II K 1180/06

dowody:

odpisy wyroków (akta sprawy)

dane o karalności - k. 15-16

opinia - k. 91

informacja o odbytych karach - k. 92 i n.

W dniu 10.09.2015r. skazany złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego skierowany do Sądu Okręgowego w Świdnicy. Przebywał wtedy w Zakładzie Karnym w K.. Postanowieniem z dnia 28.12.2015r. Sąd Okręgowy w Świdnicy umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego skazanie K. W. wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Wałbrzychu z/s w Świdnicy z dnia 20.03.1996r. sygn. akt II K 92/85, a w pozostałym zakresie uznał się niewłaściwym rzeczowo i wniosek ten przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wałbrzychu. W dniu 12.01.2016r. skazany wyszedł na wolność, po wieloletnim odsiadywaniu kary pozbawienia wolności. W dniu 18.01.2016r. skazany cofnął swoje zażalenie na postanowienie o umorzeniu, podnosząc, że opuścił zakład karny i wydawanie wyroku łącznego nie jest potrzebne. W dniu 31 marca 2106 r. cofnął przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu wniosek o wydanie wyroku łącznego.

dowód:

akta sprawy

Sąd zważył, co następuje

Przede wszystkim należy zaznaczyć, że wobec K. W. żadne skazanie nie nastąpiło po dniu 1 lipca 2015r., a zatem wobec niego należy stosować stary reżim prawny, obowiązujący przed dniem tej nowelizacji, co oznacza, że wyrokiem łącznym obejmuje się takie skazania, przy których popełniono dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł wyrok, choćby nieprawomocny co do któregośkolwiek z nich. Ponadto wciąż aktualna pozostaje norma, według której wyrok łączny wydaje sąd na wniosek skazanego lub z urzędu. Oznacza to, że jeśli wpłynął wniosek i sąd go proceduje,

to cofnięcie wniosku nie oznacza automatycznie, że brak jest podstaw do wydania wyroku i należy postępowanie umorzyć. Umorzenie może nastąpić tylko wtedy, gdy brak jest materialnoprawnych podstaw do objęcia karą łączną wcześniejszych skazań.

W tym przypadku w zakresie, jaki wskazał skazany we wniosku, rzeczywiście brak jest podstaw do wydania wyroku łącznego, albowiem nie ma tam takich skazań, przy których czyny były popełnione zanim zapadł wyrok w innej sprawie, podlegającej łączeniu. Dał temu wyraz Sąd Okręgowy w Świdnicy w cyt. wyżej postanowieniu. Jednak zachodzą podstawy do objęcia wyrokiem łącznych kar z innych wyroków, nie objętych wnioskiem skazanego, co sąd dostrzegł z urzędu. Mowa tutaj o wyrokach Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 11.04.2005r. sygn. akt VI K 1921/04, z dnia 9.05.2005r. sygn. akt VI K 464/05 oraz wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 3.11.2005r. sygn. akt X K 2288/04. W tych trzech przypadkach wszystkie czyny popełnione zostały, zanim zapadł pierwszy wyrok w którejkolwiek ze spraw, a także orzeczono kary podlegające łączeniu. Kary pozbawienia wolności oraz kary ograniczenia wolności łączy się orzekając karę łączną tylko pozbawienia wolności i przyjmując, że jeden miesiąc kary ograniczenia wolności równy jest 15 dniom kary pozbawienia wolności (art. 97 k.k.). Zatem należało połączyć kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z karą 6 miesięcy pozbawienia wolności (pierwotnie 12 miesięcy ograniczenia wolności) z wyroku SR Świdnica VI K 464/05 oraz z karą 6 miesięcy pozbawienia wolności (pierwotnie 12 miesięcy ograniczenia wolności) z wyroku SR Wałbrzych X K 2288/04. Minimalna kara mogła zatem wynieść 1 rok i 6 miesięcy, maksymalna 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Ale wymierzenie kary łącznej w wymiarze choćby o jeden miesiąc pozbawienia wolności przekraczającej karę orzeczoną na zasadzie absorpcji oznaczałoby, że skazany, po odbyciu wieloletniej odsiadki i po kilkunastu latach od popełnienia czynów, za które został skazany na karę ograniczenia wolności, musiałby wrócić do zakładu karnego, by w ten sposób odbyć owe kary ograniczenia wolności. Czy z punktu widzenia polityki karnej oraz zasad i celów resocjalizacji jest to do zaakceptowania? Wydaje się, że nie. Zbyt długi okres czasu upłynął od skazania, by można było uznać, że odbycie kary pozbawienia wolności w tych sprawach wyrze swe skutki zapobiegawcze czy wychowawcze. Można by mówić tutaj tylko i wyłącznie o represji. A czy represja w takiej formie jest sprawiedliwa? Bardziej zasadne byłoby, gdyby skazany miał te kary odbyć w formie kary ograniczenia, a nie pozbawienia wolności. Nie można tutaj abstrahować od przebiegu procesu karnego. Wiemy o tym, że sąd może teoretycznie wszcząć samoistnie postępowanie o wydanie wyroku łącznego z urzędu. W praktyce jednak dzieje się to niezwykle rzadko i postępowania te inicjowane są na wniosek strony. Jest to regułą. Gdyby skazany poczekał do zakończenia kary i wniosku nie złożył, sąd z urzędu nie dociekałby (ani tym bardziej Prokurator) czy zachodzą podstawy do orzeczenia względem niego kary łącznej i objęcia nią kar pozbawienia i ograniczenia wolności. Skazany po prostu po wyjściu z zakładu karnego odbyłby karę ograniczenia wolności. Tymczasem, korzystając ze swego uprawnienia, mającego teoretycznie wpłynąć na skrócenie okresu odbywania kary, stanął wobec sytuacji zagrożenia powrotem do zakładu karnego. Dlatego też sąd, z tych powodów uznał, że jest to przypadek zasługujący na zastosowanie zasady pełnej absorpcji i taką też regułę zastosował, łącząc przedmiotowe kary w karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczenie odmienne byłoby sprzeczne z zasadami racjonalnej polityki karnej.

Pozostałe orzeczenia znajdują swoje uzasadnienie w odpowiednich przepisach kodeksu postępowania karnego.